

UZASADNIENIE

Formularz (...)	Sygnatura akt	IV K 139/22	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	SR w Płocku	18 stycznia 2006	VII K 1089/05
1.1.2.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi	08 czerwca 2007	V K 792/06
1.1.3.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi	11 października 2007	V K 475/07
1.1.4.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi	12 sierpnia 2008	V K 343/08
1.1.5.	SR dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi	18 sierpnia 2008 r.	XVIII K 840/08
1.1.6.	wyrok łączny SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi	17 listopada 2010	V K 1366/10
1.1.7.	SR w Pabianicach	13 kwietnia 2015	II K 180/15
1.1.8.	SR w Mysłowicach	13 grudnia 2017	II K 382/17

1.1.9.	SO w Warszawie	05 lipca 2017	XII K 176/14
1.1.10.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi	11 stycznia 2021	VI K 445/20
1.1.11.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi	29 stycznia 2021	VI K 1012/20
1.1.12.	SO w Łodzi	29 lipca 2020	IV K 81/20
1.1.13.	SR w Bydgoszczy	25 czerwca 2021	IX K 935/20
1.2. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	<p>K. K. jest osobą wielokrotnie karaną, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, z bogatą przeszłością kryminalną i penitencjarną. Pozostaje skazanym szeregiem prawomocnych wyroków opisanych za przestępstwa (opisane szczegółowo w komparycji wyroku łącznego).</p> <p>Do odbycia pozostają mu aktualnie kary orzeczone w czterech z nich:</p> <ul style="list-style-type: none"> - VI K 445/20 SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, - VI K 1012/20 SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, - IV K 81/20 SO w Łodzi, 	karta karna	66 - 68 103 - 105 124 - 130

	<p>- IX K 935/20 SR w Bydgoszczy,</p> <p>z których aktualnie odbywa tę z wyroku w sprawie sygn. IV K 81/20, pozostałe czekają w kolejności do odbycia.</p> <p>(szczegóły w treści dokumentów)</p>	
odpis wyroku	<p>26</p> <p>28</p> <p>70 - 89</p> <p>95 - 96</p> <p>100</p> <p>132 - 133</p> <p>134</p> <p>135 - 138</p> <p>142</p>	
opinia o skazanym	<p>11 - 15</p> <p>146 - 147</p> <p>148 - 152</p>	
zawiadomienie	97	
obliczenie kary	98	
akta spraw: II K 180/15 II K 382/17 IX K 935/20 IV K 81/20 V K 1366/10	całość kart	

1.2.1.2.	<p>Opinia o skazanym z ZK jest raczej przeciętna. Zachowanie w ZK uznawane jest jako dobre. Nie był karany dyscyplinarnie, dziewięciokrotnie był nagradzany. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Przyznaje się do części przestępstw. Konsekwentnie wykazuje wobec popełnionych przestępstw bezkrytyczny stosunek. W organizowanych zajęciach kulturalno - oświatowych nie uczestniczy. Od momentu osadzenia w lipcu 2021 r. odbył zajęcia w ramach miesięcznego programu rehabilitacyjnego „Zaprzestanie palenia”.</p> <p>(pozostałe informacje w treści opinii).</p>	opinia o skazanym	9 v. 146 v.
1.2.1.3.	W okresie gdy skazany był jeszcze na wolności udzielał się w Fundacji (...).	opinia	43
pismo	48		
wywiad środowiskowy	101 v.		
1.2.1.4.	<p>Wywiad w środowisku sąsiedzkim nie ujawnił przypadków negatywnych zachowań skazanego w miejscu zamieszkania. Rozpytywani sąsiedzi nie potrafili udzielić szczegółowych informacji na temat sytuacji</p>	wywiad środowiskowy	101 v.

	zawodowej i rodzinnej skazanego.		
1.2.1.5.	Rodzice skazanego wymagają leczenia (szczegóły w treści dokumentacji lekarskiej). Ojciec skazanego ma orzeczoną umiarkowaną stopień niepełnosprawności ale w świetle orzeczenia nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki innej osoby.	ORZECZENIE	164
dokumentacja lekarska	161 - 163		
1.2.1.6.	Skazany ma na koncie 2242 zł.	opinia o skazanym	146
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.	_____	_____	_____
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wszystkie	Nie było żadnych powodów do zakwestionowania autentyczności i prawdziwości zawartej tam treści w odniesieniu do któregoś z ujawnionych	

		<p>dokumentów - w zakresie przywołanym w ustaleniach faktycznych. W efekcie Sąd dał im wiarę.</p> <p>Co do opinii o skazanym, w treści k. 146 – 146 v. z niezrozumiałych powodów nie odnotowano jednego wyroku (IX K 935/20). Widnieje on jednak do wykonania na karcie 150 v.</p> <p>Odnośnie informacji o działalności Fundacji (...), zwracało uwagę, że część załączonych wydruków dotyczyła okresu gdy skazany trafił już do jednostki penitencjarnej (co nastąpiło w dniu 28 lipca 2021 r.).</p> <p>Z kolei oświadczenie narzeczonej skazanego było niepodpisane – (k. 34 v.).</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>_____</p>	<p>_____</p>	<p>_____</p>	
<p>3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>			

Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
3.1.1.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi VI K 445/20	1 rok pozbawienia wolności	
3.1.2.	SR dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi VI K 1012/20	1 rok pozbawienia wolności	
3.1.3.	SO w Łodzi IV K 81/20	1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności	
3.1.4.	SR w Bydgoszczy IX 935/20	2 lata pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej			
W świetle treści kary karnej skazanego, część kar prawomocnie orzeczono przed nowelizacją kodeksu karnego z 24 czerwca 2020 r., a część po tej dacie. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę w pełni podziela pogląd już ugruntowany w orzecznictwie sądowym, że przepisy art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w			

związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 1086) nie wyłączają stosowania art. 4 §1 k.k. w sytuacji, gdy tylko jedna z kar, których połączenie sąd rozważa w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, została prawomocnie orzeczona do dnia 23 czerwca 2020 r. albo po tej dacie (por. post. SN z dnia 13 października 2021 r., I KZP 2/21, Legalis nr 2616402 i powołane tam orzecznictwo). W kontekście objęcia w przeszłości węzłem wyroku łącznego z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie o sygn. V K 1366/10 aż 5 wyroków skazujących dotyczącym skazanego, przypomnieć dodatkowo należy, że tam, gdzie nowe skazania nie wpływają na dotychczas połączone kary, zachodzi powaga rzeczy osądzonej, nakazująca umorzenie w tej części postępowania (por. np.: wyrok SN z dnia 13 maja 2022 r., V KK 549/19, Legalis nr 2649083).

Na gruncie obecnych przepisów, przepis art. 85 §1 k.k. nakazuje brać pod uwagę czyny pozostające ze sobą w zbiegu. Węzłem kary łącznej można bowiem objąć skazania jednostkowe jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych

przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu (art. 85 §1 k.k.). Połączeniu kar nie stoi tu przy tym na przeszkodzie wykonanie kar w całości bądź części (art. 91a k.k.).

Dla takiego mechanizmu, zachodziła powaga rzeczy osądzonej co do wszystkich wyroków jednostkowych objętych wyrokiem łącznym wydanym w sprawie o sygn. V K 1366/10 bo żadne z nowych skazań nie prowadziło do rozwiązania orzeczonej wówczas kary łącznej. Każdorazowo chodziło bowiem o czyny popełnione po dacie 17 listopada 2010 r., to jest dacie wydania wyroku łącznego w sprawie o sygn. V K 1366/10. W rezultacie w odniesieniu do wyroków jednostkowych objętych owym wyrokiem łącznym należało umorzyć postępowanie.

Pierwszy z nowych zbiegów realnych tworzyła para wyroków wydanych w sprawach o sygn. II K 180/15 i o sygn. XII K 176/14. Dla tej grupy skazań, chronologicznie pierwszym wyrokiem był ten z dnia 13 kwietnia 2015 r., gdzie oba zbiegające się przestępstwa zostały popełnione przed tą datą. Kara pozbawienia wolności w sprawie o sygn. II K 180/15 nie podlegała jednak

możliwości połączenia z karą wydaną w sprawie o sygn. XII K 176/14 skoro okres próby minął już tam pomyślnie (por. wyrok SN z dnia 1 czerwca 2017 r., IV KK 483/16, Legalis nr 1625027). W efekcie w tym zakresie należało umorzyć postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k. Podkreślić tu należy, że realny zbieg przestępstw jest pojęciem odnoszącym się do obiektywnych faktów, niezależnych od sytuacji prawnej skazanego, a wykładnia przepisów o karze łącznej, a w konsekwencji stosowanie instytucji wyroku łącznego, w żadnym razie nie może być uzależnione od tego, który jej rezultat będzie korzystniejszy dla skazanego. W efekcie nie jest dopuszczalne pomijanie jakiegoś orzeczenia bo następne dają się połączyć korzystnie dla skazanego (por. np.: wyrok SN z dnia 4 października 2012 r., IV KK 184/12, Legalis nr 546132).

Drugi zbieg realny wyznaczała data wyroku Sądu Rejonowego w Mysłowicach z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie o sygn. II K 382/17. Zanim do niego doszło, skazany popełnił czyny objęte opisanym wyrokiem oraz w sprawie o sygn. IV K 81/20, przy czym oba popełnił w 2017 r. – a zatem już po dacie 13

kwietnia 2015 r. (data wyroku wyznaczającego poprzedni zbieg).

Ostatni zbieg tworzyły wyroki z punktów: V (VI K 445/20), VI (VI K 1012/20) i VIII (IX K 935/20) gdzie wszystkie objęte tymi sprawami czyny zostały popełnione w roku 2019 r. - przed dniem 11 stycznia 2021 r. (data wyroku w sprawie o sygn. VI K 445/20), a już po dniu 13 grudnia 2017 r. (data graniczna poprzedniego zbiegu w postaci wyroku w sprawie o sygn. XII K 176/14).

Patrząc na konieczność sformułowania tu aż dwóch nowych kar łącznych, gdzie zwłaszcza czyny objęte pierwszą z nich były odmienne rodzajowo, do tego o sporym odstępie czasowym, pojawianie się każdego kolejnego zbiegu wskazywało na postępującą demoralizację sprawcy pomimo ostrzeżeń w postaci kolejnych wyroków, skłaniającą w coraz większym stopniu na sięganie po zasadę kumulacji, w ocenie Sądu owe aktualne reguły łączenia były finalnie mniej korzystne dla skazanego aniżeli obowiązujące wcześniej – bo sumarycznie by doprowadziły do tego by musiał on odbyć więcej niż to co finalnie wynika z ostatecznego

wyroku. Tego samego zdania były i same strony procesu – skoro zarówno prokurator jak i obrońca skazanego zgodnie wnosili o połączenie kar tylko nadal efektywnie wykonywanych i pozostających do wykonania – a zatem z uwzględnieniem art. 4 §1 k.k. i stanu prawnego jaki istniał w okresie od 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r.

Na gruncie przepisów obowiązujących do dnia 24 czerwca 2020 r. (od 1 lipca 2015 r.), łączeniu podlegają tylko kary podlegające efektywnemu wykonaniu. W tym wypadku były to właśnie owe 4 kary wymienione powyżej, wynikające z wyroków o sygn.: VI K 445/20, VI K 1012/20, IV K 81/20 i IX K 935/20.

Opisane rozwiązanie było o tyle korzystniejsze dla skazanego, że nadal w przeważającej większości łączyło kary za czyny z 2019 r., a bez obciążającego bagażu w postaci pojawiania się kolejnych zbiegów realnych, dodatkowo uwypuklających wtedy brak krytycyzmu skazanego wobec obranej drogi życiowej.

W efekcie Sąd ostatecznie oparł się na treści art. 4 §1 k.k. i wymierzył karę łączną tylko z

podlegających wykonaniu kar. W ostatecznym rozrachunku była to kara 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem w takim układzie już odbytego fragmentu kary z wyroku w sprawie o sygn. IV K 81/20.

W zakresie, w jakim nie było podstaw do połączenia kar, Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie.

4. **WYMIAR KARY**

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

W realiach niniejszej sprawy Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 2 lat pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa) do kary 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar z owych czterech wyroków) (art. 86 §1 k.k.).

Za połączeniem kar na zasadzie kumulacji przemawiały zwłaszcza:

- wielość wchodzących w rachubę czynów,
- waga owych czynów;
- odrębność czasowa i rodzajowa czynu z punktu VII od pozostałych objętych połączeniem kar,

- odmienność pod względem charakteru – mimo tożsamości rodzajowej – czynu z punktu V (przywłaszczenie rzeczy powierzonej) od pozostałych przestępstw przeciwko mieniu, ujętych w punktach VI i VIII (oszustwa).

Za połączeniem kar na zasadzie absorpcji przemawiały zwłaszcza :

- bliskość czasowa i rodzajowa czynów z wyroków z punktów: V, VI i VIII,

- pozytywna aktywność skazanego w ostatnim okresie na wolności, związana z działalnością Fundacji (...).

Opinia o skazanym z ZK nie była jakoś znacząco pozytywna choć Sąd dostrzegł, że zachowanie w ZK jest uznawane za dobre. Skazany nie uczestniczy w podkulturze przestępczej, nie ma też z nim problemów w ZK, do tego był nawet 9 razy nagradzany. Z drugiej jednak strony tylko raz uczestniczył w programie resocjalizacyjnym (do tego dotyczącym zaprzestania palenia), a – mimo przecież bogatej przeszłości kryminalnej – nadal nawet w warunkach izolacji wykazuje bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw (i to konsekwentnie – jeśli porównać opinie z

k. 11 v. i z k. 146 v.).
Odnotować tu warto, że nawet z treści pisemnego wniosku skazanego nie wynika jakaś skrucha gdy chodzi o przeszłość kryminalną (k. 2 v. – 3). Dostrzegając fakt, że gdy ostatnio pozostawał na wolności żadnych nowych czynów nie popełnił, taka bezkrytyczna postawa skazanego wciąż stwarza ujemną prognozę kryminologiczną – co skłaniało w większym stopniu do sięgnięcia po kumulację kar.

Co do problemów zdrowotnych rodziców, nawet ze złożonego orzeczenia o niepełnosprawności wynika, że ojciec oskarżonego nie wymaga opieki osób trzecich. Skazany zresztą ma możliwość ubiegania się o przerwę penitencjarną (art. 153 §2 k.p.w.) – gdyby ich stan zdrowia uległ pogorszeniu.

Prokurator wnosił o zastosowanie połączenia kar na zasadzie pełnej kumulacji lub bardzo zbliżonej do kumulacji.

Obrońca skazanego wnosił o połączenie kar na zasadzie pełnej absorpcji. Sam skazany we wniosku inicjującym postępowanie wnosił o zastosowanie zasady absorpcji lub zbliżonej do zasady absorpcji (k. 3).

Sąd w składzie rozpoznającym sprawę w pełni podziela jednak dominujący w orzecznictwie pogląd, że oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. np.: wyrok SA w Poznaniu z dnia 21 kwietnia 2021 r., II AKa 49/21, Legalis nr 2576292). W realiach niniejszej sprawy nie było żadnych podstaw do stosowania któregoś ze skrajnych rozwiązań – już tylko dostrzegając wielość i wagę czynów, a z drugiej – ich podobieństwa oraz zachowanie skazanego w ostatnim okresie na wolności. Jako adekwatną w sytuacji skazanego Sąd uznał zasadę mieszaną, w większym zakresie zbliżoną do zasady kumulacji.

Tak ustalona kara łączna 4 lat i 6 miesięcy realnie zmniejsza aż o 1 rok i 2 miesiące okres pobytu skazanego w ZK wynikający dotychczas z wyroków jednostkowych. Stanowi jednak nadal dostateczną reakcję prawnokarną na łączną działalność skazanego w okresie

<p>objętym analizą, adekwatną do jej rozmiarów i postawy skazanego, będąc zdolną do powstrzymywania skazanego w przyszłości od popełniania kolejnych przestępstwa oraz do pozytywnego kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie. Kara łączna w niższym rozmiarze byłaby rażąco łagodną – patrząc na nadal bezkrytyczny stosunek skazanego do popełnianych przestępstw, wymagający adekwatnej reakcji.</p>		
<p>5. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>_____</p>		
<p>6. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	

3	<p>W świetle treści art. 577 k.p.k. i art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu dotychczas odbytą karę z wyroku w sprawie o sygn. IV K 81/20 – do czego był zobligowany treścią wspomnianego przepisu.</p>	
7. KOsztY procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	<p>Koszty postępowania obciążały skazanego (art. 627 k.p.k.), z ograniczeniem do wydatków Skarbu Państwa. W świetle wysokości środków finansowych zgromadzonych na rachunku skazanego, Sąd obciążył skazanego częściowo obowiązkiem zwrotu owych wydatków (do kwoty 100 zł), zwalniając go od pozostałych wydatków w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 §1 k.p.k.. W zakresie, w jakim Sąd obciążył skazanego opisanymi kosztami, jest on w stanie pokryć te wydatki nawet z posiadanych środków na rachunku w ZK.</p>	
8. PODPIS		